

§ 2.

Laan i Henhold til § 1 kan kun ydes under Forudsætning af:

- at Ansøgerens Kornhøst ifølge Erklæring fra det kommunale Kornnævn i Aaret 1941 har været under 60 pCt. af Ejendommens Normalhøst,
- at Ansøgeren ikke ved egne Midler kan betale Renterne i Juni Termin 1942 af de i hans Ejendom indestaaende tinglyste Prioriteter,
- at Ansøgerens skattepligtige Indtægt i Aaret 1941 ikke har oversteg 2 400 Kr.,
- at Ansøgerens skattepligtige Formue ikke overstiger 6 000 Kr., og
- at der fra Kommunalraadet foreligger fyldestgørende Erklæring om Ansøgerens økonomiske Forhold og Anbefaling af Laanets Ydelse, hvilken Anbefaling ikke bør gives, hvis Ansøgeren ved sine økonomiske Dispositioner selv har en væsentlig Skyld i sin vanskelige økonomiske Stilling.

§ 3.

Til Ejendomme, der i Tiden fra den 1. Oktober 1941 indtil denne Lovs Ikrafttræden har været Genstand for Salg eller Bortforpagtning, kan der ikke ydes Laan.

§ 4.

Andragende om Laan i Henhold til § 1 indgives til Kommunalraadet bilagt Terminsopkrævninger og de ifølge §§ 1 og 2 fornødne Oplysninger og Attestationer til Afgørelse af Ansøgerens Berettigelse til at søge Laan og Fastsættelsen af dettes Størrelse.

Kommunalraadene videresender de indgaaende Andragender med Bilag til Ministeriet for Landbrug og Fiskeri med Oplysning om vedkommende Ejendoms Ejendoms-skyldværdi og den skattemæssigt ansatte Værdi af Besætning og Inventar samt med Attestation for, at det af Ansøgerne anførte maa anses for rigtigt og i Overensstemmelse med de faktiske Forhold.

Eventuelle nærmere Regler vedrørende Gennemførelsen af denne Lov fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

§ 5.

Saaframt et ydet Laan ikke forrentes og afdrages i Overensstemmelse med Reglerne i § 1, kan det udlaante Beløb med Tillæg af Renter inddrives ved Udpantning i den faste Ejendom med det under Pantet værende Tilbehør.

§ 6.

Bestemmelserne i Lovbekendtgørelse Nr. 706 af 30. December 1940 om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld og i Lov Nr. 279 af 30. Juni 1941 om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom kommer ikke til Anvendelse ved Tinglysning af Gæld, der stiftes i Medfør af nærværende Lov.

For saa vidt angaar Husmandsbrug, der er oprettede i Medfør af Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 om Afhændelse af de til Præsteembeder henlagte Jorder til Oprettelse af Husmandsbrug, Lov Nr. 557 af samme Dato om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentlig Eje med Tillægslove samt i Medfør af Kap. IV i Lov Nr. 163 af 14. Maj 1934 med Tillægslove, kan Pantebreve, som udstedes i Medfør af nærværende Lov, noteres paa den paagældende Ejendoms Blad i Tingbogen uden Samtykke fra Ministeriet for Landbrug og Fiskeri i hvert enkelt Tilfælde.

Det samme gælder med Hensyn til Ejendomme, som er oprettede i Henhold til Lov Nr. 39 af 24. Marts 1899 og senere Love om Oprettelse af Husmandsbrug, herunder Lovbekendtgørelse Nr. 406 af 23. September 1941, og for hvis Vedkommende Renterne